

“Espiritualitat i sida”

TROBADA MENSUAL DE PREGÀRIA (núm. 101)

10 de març del 2005
de 19.15 a 19.45 hores

Senyor meu, els ulls dels teus servents s’han tancat i els estels centellegen al firmament. Els reis han tancat les seves portes, però les portes de la teva misericòrdia estan sempre obertes. Cada amant s’ha retirat amb la seva amada, però jo prefereixo estar entre les teves mans.

(Rabi’a al-‘Adawiyya, dona sufi del s. VIII, Iraq)

Evangelí

Al principi existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu. Ell estava amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l’existència, i res no hi ha vingut sense ell. En ell hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes. La llum resplendeix en la foscor, i la foscor no ha pogut ofegar-la.

(Joan 1,1-5)

Sobre la grandesa de Déu

La lloança és de Déu, Ell que fa prova de la seva existència a través de la seva creació, sempre renovant-se, i a través de les semblances mútues d’allò creat amb allò creat, però no amb el Creador, perquè res no és similar a Ell. Els sentits no poden tocar-lo i els vels no poden cobrir-lo, perquè són diferents el Creador i allò creat, el Limitador i allò limitat, i el Sustentador i allò sustentat.

Ell es Ú però no pot ser contat, Ell és Creador però no a través de l’activitat o del treball, Ell és l’Oient però no a través d’òrgans físics, Ell és el que mira però no a través dels ulls, Ell és Testimoni encara que no es trobi en la proximitat física, és troba separat de tot però no per la mesura de la distància, és manifest però no a través de la visió i es troba ocult però no per la subtilitat del cos. Ell és diferent de les coses perquè les domina i exerceix poder sobre elles, en tant que les coses són distintes d’Ell perquè es troben subjugades a Ell i perquè totes tornen a Ell.

Qui el descriu, el limita. Aquell que el limita, el converteix en un número. Aquell que l’enumera rebutja la seva eternitat. Aquell que diu “com” intenta fer una descripció d’Ell. Aquell que diu “on” intenta posar-li límits físics. Ell és el que coneix encara que no hi ha res que no li pugui ser conegut. Ell es el Sustentador i res el sosté. Ell és poderós encara que no hi hagi res que pugui subjugar-lo.

(‘Ali ibn Abî Tâlib)

Pregària

Senyor, feu de mi un instrument de la vostra pau.
Que on hi hagi odi, hi posi l'amor,
Que on hi hagi ofensa, hi posi el perdó,
Que on hi hagi discòrdia, hi posi la unió,
Que on hi hagi error, hi posi la veritat,
Que on hi hagi dubte, hi posi la fe,
Que on hi hagi desesperació, hi posi l'esperança,
Que on hi hagi tristesa, hi posi la joia,
Que on hi hagi tenebres, hi posi la llum.
Oh Mestre, feu que jo no cerqui tant
Ésser consolat com consolar,
Ésser comprès com comprendre,
Ésser estimat com estimar.
Perquè és donant-nos que rebem,
És oblidant-nos que ens trobem,
És perdonant que som perdonats,
És morint que ressuscitem a la vida eterna!

(Pregària atribuïda a Sant Francesc d'Assís)

Flames d'amor

L'oferiment d'un llantió és...

- Signe per expressar el desig dels nostres cors.
- Símbol del ple coneixement en Crist llum del món.
- Manifestació humil dels nostres sentiments vers aquells que ja no hi són però que tenim presents.
- Signe de la nostra pregària vers Déu.

Podeu, si us plau, posar un llantió damunt l'altar tot recordant aquells que estimem i que ja no són entre nosaltres perquè han assolit la plenitud promesa. Preguem també pels familiars i amics afectats i per totes les nostres intencions.

Parenostre

Basílica de Santa Maria del Pi
Barcelona, 10 de març del 2005
Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós